

Constance Smedley

**De
Verbazingwekkende
en
Absurde
Constance Smedley**

geschreven door Frank Hatt

Toneelschrijver: Frank Hatt (VK)

Vertaling: Madeleine van der Vlist (NL)

Regisseur: Maaïke van den Hoek

Voor het vertalen van zijn script is toestemming gevraagd en gegeven door Frank Hatt.

Deze vertaling en bewerking is gemaakt op verzoek van:

*Het lustrumcomité van de **Groningsche Vrouwenclub Internationale***

Lyceumclub bestaande uit de leden: Eltje Brill, Conny Fokkema, Tineke Roemeling, Gerda Steinz en Madeleine van der Vlist, ter gelegenheid van de viering van het 18e lustrum.

Groningen, 4 juni 2019

The Constance Smedley story: the background to the play

In January 2007 a lady came to me with a collection of papers that had been rescued from a builders' bonfire in a barn that was being repaired. She suggested that the papers might provide material for a play.

There were about a hundred letters, some newspaper cuttings, studio portrait photographs and pieces of printed ephemera. The earliest dates from 1908, the latest 1922. They all relate to the Smedley family. I discovered Constance Smedley. I went on to find out more about her from other sources.

Constance Smedley was born in 1876. By 1908 she was a celebrity. As an artist she had seen her first illustration published in Pall Mall magazine at the age of sixteen. As a playwright in her early twenties she had seen Mrs Pat Campbell perform in one of her plays. As a novelist she had received acclaim for her first novel, "An April Princess". As a feminist journalist she was now writing regularly for The St James's Gazette and The Idler, interviewing G.B.Shaw and H.G.Wells and cajoling Kenneth Grahame out of his writer's block and into producing "The Wind in the Willows". She had founded the International Lyceum Club for Women, established its headquarters in London and gone on to oversee the foundation of similar Lyceum Clubs in Amsterdam, Paris, Berlin and Florence. Constance Smedley was somebody.

And then she did three surprising things. She gave up the Lyceum Club. She married an impoverished artist called Maxwell Armfield. And she turned her back on London and the international scene. In January 1909 she and Max set up house in Minchinhampton, Gloucestershire.

The Armfields stayed in Gloucestershire until the outbreak of war in 1914. During their six-year stay they threw themselves into local affairs. They organised theatrical and musical entertainments. They opened a bookshop. They joined the Liberal Party and Constance founded a Liberal Women's Group. With Liberal Party support, they organised a spectacular Pageant of Progress in Stroud, out of which grew the Cotswold Players. Constance wrote and directed plays which the Cotswold Players toured around the villages – a forerunner of our rural touring schemes. Constance also found time to write three novels.

On the outbreak of war, Constance and Max broke their ties with the Cotswolds. Constance was an ardent pacifist and internationalist, out of sympathy with the bellicose and patriotic times. After a year or so in Chelsea, where they were involved in avant-garde theatre work, they embarked for America, where they stayed until 1922. There they exhibited and lectured on embroidery, Max sold some paintings, Constance went on writing and they set up their Greenleaf Theatre, a kind of drama school and production company promulgating Constance's ideas on theatre and finding a niche in America's Little Theatre movement.

After their return from America they continued with the Greenleaf Theatre in London and in Hampshire, the county of Max's birth. Constance published her autobiography, "Crusaders", in 1929. She died in 1941. Max lived on to the ripe old age of 90, dying in 1972.

Constance Smedley's achievements would have been remarkable for any woman of her time. What makes them all the more remarkable is that from the age of six she was unable to walk without crutches, and from about the time of her marriage she appears to have been confined to a wheelchair.

She attributed this to having been dropped downstairs by a nurse in her infancy. Her family, including highly qualified medics, say the cause is more likely to have been polio.

Her disability appears to have precluded any sexual activity. Maxwell Armfield was probably an ideal partner for her. He was not interested in women sexually; nor very much in men, as far as I can tell. Constance and Max had a lasting and romantic partnership which nurtured the creativity of both partners.

The picture I have of Constance is of a woman who was religious (Christian Science), showy, egocentric, domineering, capricious, provocative, fantasising and incredibly hard-working. She had a younger sister, Ida, who was the opposite of all these things except the last. Ida was a biochemist who became every bit as eminent in her field as Constance was in hers. First a lecturer at Manchester University, then a research scientist at the Lister Institute, Ida did a great deal to advance the status of women in science and the universities.

Their younger brother Billy was a different kettle of fish. His final school report said he "lacked moral fibre". Many of the letters that were brought to me, setting me off on the Smedley trail, were from Billy's wife Olive. In most of them, she is asking her father-in-law for money. Billy was not a good husband. He served in Palestine during the war, after which his father set him up in a poultry farm at Limpley Stoke, where the family also had a kind of health farm.

This is the story out of which I have fashioned the play, which spans the years 1903 and 1915, beginning with Constance conceiving the Lyceum Club and ending with her and Max on the brink of departure for a new life in America.

Frank Hatt

Dit toneelstuk is gebaseerd op het leven van Constance Smedley, schrijfster, journaliste, illustratrice, toneelschrijfster, theater producent en oprichtster van de Internationale Lyceum Club voor vrouwen, schrijfsters en artiesten.

Het toneelstuk beschrijft de periode van 1903-1915. De karakters in dit toneelstuk zijn gebaseerd op mensen die echt geleefd hebben.

De meeste gebeurtenissen in dit toneelstuk zijn echt gebeurd, alhoewel waarschijnlijk niet op de wijze zoals in dit toneelstuk naar voren komt.

Sommige gebeurtenissen zijn geschreven om het dramatische effect te verhogen.

De acteurs:

Constance Smedley: *Madeleine van der Vlist-Diehl*

Geboren in 1876, dus 27 bij begin van het toneelstuk. Zij is vanaf 6 jarige leeftijd in zekere mate verlamd vanaf haar middel. Zij wordt door haar familie Connie genoemd.

Di: *Eltje Brill-Meijer*

Connie s zus, 1 jaar jonger, haar echte naam is Ida.

Billy: *Gerda Steinz*

Hun broer, ongeveer 6 jaar jonger dan Di.

Smedley: *Tineke Roemeling-Breemhaar*

Hun vader William Thomas Smedley. Leeftijd 52 jaar als het toneelstuk begint. Een accountant, die een succesvol ondernemer werd.

Annie: *Conny Fokkema-Visker*

De echtgenote van Smedley. De moeder van Connie, Di en Billy, een jaar jonger dan haar echtgenoot.

Maxwell Armfield: *Tineke Roemeling-Breemhaar*

Een artiest, tijdens het toneelstuk trouwt hij met Conny. Hij is 5 jaar jonger dan Connie.

Frank Gwynne-Evans: *Eltje Brill-Meijer*

Schrijver van het toneelstuk "Pageant of Progress". Dit toneelstuk is onder leiding van Connie en Max in 1911 in Stroud opgevoerd. Waarschijnlijk is Frank geboren en getogen in Wales.

Het toneelstuk begint met een directe volgorde(reeks) van de acteurs tegenover het publiek. Zij zijn nog niet in hun rol.

Smedley	Dames en Heren
Annie	De verbazingwekkende en dwaze
Di	Exotische en baldadige
Smedley	Opwindende en koppige
Annie	Dynamische en vlinderachtige
Billy	Charmante en provocerende
Di	Constance Smedley. Bekend als Connie.
Smedley	Lichamelijk bemoeilijkt maar niettemin vrolijk. Altijd grappig.
Annie	Vrolijk en gelukkig, zoals de vogels in de bomen.
Smedley	Het is een toneelstuk, dat ontstaan is in een tas
Billy	Een tas
Di	Een tas gevuld met dingen
Smedley	Dingen over het wel en wee van de familie
Annie	Brieven, foto's, krantenknipsels
Billy	Een dame komt bij onze schrijver met deze tas

vol dingen

Di Over het wel en wee van de familie Smedley

Smedley Zegt: ik denk dat hier genoeg materiaal inzit om een toneelstuk te schrijven.

Annie Geschreven door Frank Hatt vertaald door Madeleine van der Vlist, brengen wij een toneelstuk.

Di Voor jullie

De toneelspelers die Billy en Di spelen gaan nu hun karakter spelen en komen in positie. Di zit en werkt en Billy leest een tijdschrift.

De toneelspelers die Smedley en Annie spelen verlaten het podium.

Smedley Over de fenomenale en ongerijmde

Annie Genoeg

Smedley Zij was inspirerend

Annie Zij was intrigerend

Smedley Zij was ontembaar

Annie Zij was ongeduldig

Smedley Zij was een pionier

Annie Zij was een luis in de pels

Smedley Zij was aanbiddelijk

Nu gaan zij van het podium af en verplaatsen we ons in de tegenwoordige tijd van het toneelstuk met Billys tekst...

Act 1 Scene 1

The Smedley family home in London. An evening in 1903.

Billy Zij durft, heb je dit gezien?

Di Wat?

Billy De column van Connie. Prinsessen onzin.

Di Billy, ik probeer te werken.

Billy Je stopt nooit met werken.

Di Ik vind het leuk. Dat zal jij nooit begrijpen.

Billy Waar is ze nu?

Di Bij de "schrijversclub",

Billy Je hebt zeker geen zin om mij wat geld te lenen hè, Di?

Di Nee.

Billy Dat dacht ik al.
Wat doet ze bij de schrijvers club?

- Di Ze houdt een betoog voor een comité. Zij denkt dat zij de positie van de vrouwelijke leden moeten verbeteren.
- Billy Daar gaan ze nooit mee akkoord
- Di Klopt. Het comité bestaat alleen maar uit mannen.
Waar ga jij zo tiptop gekleed naar toe?
- Billy Naar het theater.
Ik hou van het theater. Ik wil acteur worden.
- Di Doe niet zo raar.
- Billy. Ik zie niet in waarom niet.
- Di Vader heeft je in de zaak nodig, daarom niet.

Connie komt binnen, zij loopt met behulp van een wandelstok.

- Connie Ik had het kunnen weten, het was zonde van mijn tijd. Ik heb ze verteld dat het een schande was. Een absolute schande. Die arme meisjes in hun afschuwelijke kosthuizen. Het leven is niet eerlijk verdeeld.
- Di Nee Connie, het leven is ook niet eerlijk.
- Connie Wat ben jij aan het doen dat het je aandacht zo helemaal opslurpt?
- Di Mijn werk

Connie Je bent echt helemaal niet geïnteresseerd in het leven.

Di Scheikunde is een gedeelte van het leven.

Connie Gedichten, muziek, liefde, avontuur, mensen. Je bent niet geïnteresseerd in mensen. Je begrijpt niet hoe zwaar het is voor sommige vrouwen. Je hebt je daarvan afgezonderd. Verstoep in de academische wereld.

Di Hou ermee op Connie.

Connie Je ziet er erg hip uit Billy

Billy Dank je wel.

Billy. Jij kunt mij zeker ook niet wat geld lenen?

Connie. Beloof me dan, dat je naar het toneelstuk gaat van Zijne Koninklijke Hoogheid.

Billy Alles wat ik kan doen om je te plezieren liefje.

Billy vertrekt

Di Wat zal er van hem terecht komen?

Connie Hij zal over zijn eigen voeten struikelen

Di Of over de voeten van een ander.

Connie Ik had niet moeten zeggen dat je het niet begrijpt. Die ongelijkheid. Ik ben zo boos op

die vreselijke mannen van het comité.
Ik ga er iets aan doen.

Di Het comité zal niet naar je luisteren.

Connie Ik heb besloten mij te distantiëren van de
schrijvers club.
Ik realiseer me dat de “schrijversclub” niet wil
veranderen. Voor mij geen herinneringen meer
aan Eton en Harrow.
Ik ga een hele nieuwe club opzetten. Met
maatstaven voor vrouwen. Zakelijke vrouwen
die hun zegje willen doen in deze wereld.
Vind je dat geen geweldig idee?

Di Nou om te beginnen zal het behoorlijk wat
geld kosten.

Connie Daar heb ik al over nagedacht.

Smedley komt binnen met boeken in zijn hand.

Smedley O ik wist niet dat jullie thuis waren.

Connie U bent zo te zien goed op weg om te bewijzen
dat alle toneelstukken van Shakespeare
geschreven zijn door Sir Francis Bacon.
(tegen Smedley). We zijn trots op u.

Smedley Wat denkt mijn scheikundige over mijn studie
naar Sir Francis Bacon? Denk je dat het
allemaal zonde van mijn tijd is?

Di Niets is zonde van de tijd als het gaat om het
verzamelen van bewijs, hypothese te

bedenken. Kennis te vergaren door nauwkeurig onderzoek.

Connie Je vergeet inspiratie.

Di Connie heeft net een van haar geweldige ideeën gehad.

Connie Zoals jij het zegt lijkt het zo alledaags Het is echt mijn grootste idee ooit.

Smedley Hoe ging het bij de vergadering van de Schrijversclub?

Connie De Schrijversclub is een dood zootje. En het comité kan de sloot in. Vertel me eens vader... Toen wij in Birmingham waren. Uw fantastische ziekenhuiszaterdagen. De verzorgingshuizen voor arbeiders. Kwamen die ideeën uit nauwkeurig onderzoek?

Smedley Zij ontstonden in een moment van inspiratie.

Connie Dat bedoel ik. U kunt trots zijn op wat u voor de arbeiders heeft gedaan.

Smedley Dank je wel lieverd.

Connie Ik ga u nu deelgenoot maken van een geweldige kans.

Di O ik dacht al wat gaat er gebeuren.

Connie Een kans om iets te doen voor de hardwerkende vrouwen in Londen.

Di Connie, waag het niet.

Connie U weet wat een strijd ik heb moeten leveren om geaccepteerd te worden als schrijfster. Die ellendige zaken, dat geleur met uitgevers en drukkerijen en dan de financiële kant niet te vergeten.

Met uw hulp wil ik een club voor vrouwelijke artiesten en schrijvers oprichten. Met een behoorlijk onderkomen. Waar we gastvrijheid kunnen verlenen en lezingen en concerten kunnen houden en waar wij kunnen leren over de mogelijkheden die er zijn om verder te komen in deze wereld. Met zelfs bezoekers uit het buitenland. Ja natuurlijk een internationale club. Een geaccepteerde internationale zusterschap

Zou dat niet geweldig zijn? Om vrouwen wereldwijd samen te brengen en ze te laten zien wat zij voor elkaar kunnen betekenen. En ik ga het noemen: De internationale lyceum club voor vrouwelijke acteurs en schrijvers.

Di Het heeft al een naam!

Connie Afgekort de lyceumclub. Ik zei toch dat mijn hersens snel aan het werken waren Di.
In haar enthousiasme valt Connie. Smedley en Di verstijven. Connie trekt zichzelf omhoog en slaat op haar benen uit frustratie. Stom! Stom!

Di *loopt weg.*

Connie Zij kreeg haar berekeningen niet kloppend.

Smedley Zij neemt haar werk heel serieus.

Connie Ik neem mijn werk ook serieus.

Smedly Uiteraard.

Connie Dus wat vindt u van mijn ideaal?

Smedley Mijn lieve dochter

Connie Mijn lieve vader.

Smedly Je weet hoeveel ik om je geef.

Connie Dat zou ik nooit kunnen vergeten.

Smedley Je weet ook hoe ik je succes bewonder.

Connie En ik dat van u.

Smedley Hoe ik je jeugdige opgewektheid toejuich.

Connie En ik uw onvoorstelbare wijsheid.

Smedley Je enthousiasme om een kruistocht aan te gaan.

Connie Uw oneindige ambitie.

Smedley Jouw grenzeloze idealisme.

Connie Echter. U gaat zeggen, echter.

Smedley Waarom wil je dit doen?

Connie Omdat het gedaan moet worden.

Smedley Maar hoe zit het dan met je schrijftalent. Je prinsessenroman was een groot succes. Je hebt uitgevers die over elkaar struikelen om jouw artikelen in hun bladen te krijgen. Daar kun je toch heel tevreden over zijn?

Connie U was een succesvol accountant.
Was u daar tevreden mee?
U bent mijn lichtend voorbeeld vader.

Smedley Heb je enig idee hoeveel het gaat kosten om een geschikt pand in het centrum van Londen te vinden voor deze club van jou?

Connie U bent duidelijk niet geïnteresseerd.

Smedley Het heeft geen zin om dit te doen als jij het niet naar behoren doet.

Conny Vader heb ik ooit iets niet naar behoren gedaan vader.

Smedley De juiste locatie en ga zo maar door.

Connie De Lyric club gaat verhuizen.

Smedley Coventry Street is niet goed genoeg.

Connie Wilt u het dan doen vader?

Smedley Ik zal het in overweging nemen.

Connie (omhelst hem) u bent een schat.

Di en Annie komen binnen.

Di Ze heeft hem zover gekregen, ik wist wel dat, dat haar zou lukken.

Annie Even rustig worden Di

Smedley (Tegen Annie) Connie wil zich wagen aan een onbaatzuchtige onderneming.

Di Een plan dat nog niet helemaal uitgewerkt is.

Connie En je wil erover nadenken.

Di (tegen Annie) Wat heb ik u gezegd.

Smedley Ik zal het in overweging nemen.

Connie Laten we het er nu verder overhebben.

Di Connie in vredesnaam laat hem alleen.

Connie Als Di denkt dat mijn plan niet helemaal uitgewerkt is dan ga ik ervan uit dat dat zo is. Zij is degene met superieur verstand. Maar ik denk dat we er even rustig over moeten praten. In uw studeerkamer vader. En dan zullen we beiden zonder twijfel denken dat we ervan af moeten zien. En onze aandacht geven aan iets verstandigers, dat voldoet aan goedkeuring van Di.

Connie verlaat het podium en Smedley volgt haar.

- Di Ze is onredelijk
- Annie Maak je niet bezorgd liefje.
- Di U weet hoe ze is. Zij krijgt altijd wat zij wil.
- Annie Ze zal nooit sterke benen krijgen, haar handicap is blijvend.
- Di Daar maakt zij misbruik van moeder.
- Annie Dat is niet aardig om te zeggen.
- Di Het lijkt erop dat zij er net achter is gekomen dat er jonge vrouwen zijn die het moeilijk hebben hun weg te vinden in de wereld. En nauwelijks is zij achter deze wonderbaarlijke ontdekking gekomen of zij moet de rol van Lady Bountiful op zich nemen. Met het geld van vader. Wat voor kennis heeft zij om een club op te richten. En het dan beheren als het eenmaal loopt. Kunt u Connie zien onderhandelen met een bestuur?
- Annie. Nee liefje voor geen seconde. Misschien zou jij aan moeten bieden die kant van de zaken te behartigen. Dat zou je erg goed doen.
- Di Not alongside Connie. You think it's going to happen then?
- Annie Het hangt van vader af.

Di Och in hemelsnaam

Annie Waarom wind je, je er zo over op. Ik weet helemaal niet wat Conny precies van plan is.

Di Dat weet ze zelf ook niet
Ze fladdert als een vlinder van het een naar het ander.
Ze denkt dat ze alles kan.

Annie Ze beseft dat er dingen zijn die ze nooit zou kunnen doen. Dingen waar jij redelijkerwijs op kunt verheugen.

Di Ik heb het u al verteld moeder, ik heb het te druk om na te denken over een huwelijk.

Annie Je hebt de juiste man nog niet ontmoet, Hoe gaat het met je onderzoek?

Di Gaat goed.

Annie Je zei dat je studiebegeleider tevreden is.

Di Hij is alleen maar verbaasd dat een vrouw het zo wie zo aankan.

Annie We zijn allebei erg trots op je, dat weet je. Je moet niet anders denken.

Di Waarom zou ik er anders over denken?

Annie Vanwege de aandacht die je vader aan Connie geeft.

Di U zult er toch voor zorgen dat hij niet zwicht voor haar?

Annie Ik ga mij er niet mee bemoeien.

Di Dat zou u wel moeten doen.

Annie Dat is niet mijn taak.

Di Moet u zich altijd aan uw taak houden? Als het huwelijk dat betekent dat zal ik zeker niet trouwen.

Annie Ik ben volledig tevreden met mijn leven. Ik heb een succesvolle echtgenoot die mij goed behandelt.
Ik heb twee geweldige ambitieuze dochters en een zoon die er misschien ook nog wel iets van maakt.

Di Was u nooit ambitieus moeder?

Annie Ambitie was geen optie liefje. Toen ik op een leeftijd kwam dat ik in het huwelijk kon treden, waren de dingen zo anders. Ik heb geen klachten. Ik zal dolgelukkig zijn als ik meemaak dat jij bovenaan de scheikunde ladder staat met een echtgenoot aan je zijde en kinderen op je schoot.

Di En Connie?

Annie Ik wens voor haar wat zij ook maar voor zichzelf wil.

Connie komt binnen

- Connie Lieve mensen ik heb jullie hulp nodig, vader zegt dat de Lyceum Club een heel leuk idee is. En hij is bereid er geld in te steken voor het onderkomen. Hij heeft zijn oog laten vallen op een gebouw in Picadilly.
- Di Hij moet gek zijn.
- Connie Er is slechts 1 voorwaarde. Ik moet duizend vrouwen 'vinden' die allemaal een inschrijfgeld van 1 guinea garanderen.
- Annie Dat lukt je nooit.
- Connie Ik zie niet in waarom niet.
- Annie Je zult jezelf uitputten.
- Di Nee dat zal ze echt niet. Ze zal andere mensen zichzelf uit laten putten.
- Annie Kom nou toch Di.
- Di Als je werkelijk denkt dat ik mijn vriendinnen zal vragen een guinea ter beschikking te willen stellen.
- Connie Helemaal niet. Wat de Lyceum club nodig heeft is een boegbeeld die mij zal helpen om deze handtekeningen te krijgen. Een vrouw met aanzien. Een publiek figuur wiens naam respect afdwingt in de wereld van wetenschap en overheid.

- Di Ik denk niet dat ik helemaal in dit plaatje val.
- Connie Jij natuurlijk niet *fathead*. Ik dacht met jouw universitaire connecties en je medestrijders voor het vrouwenrecht dat jij wel iemand voor kon stellen.
- Di Gelet op het feit dat ik een intellectueel ben, heeft moeder mij ervan overtuigd dat niemand ooit met mij zal trouwen.
- Connie Dat is onzin. Trouwen is je taak. Moeder heeft kleinkinderen nodig. We kunnen dat niet aan Billy overlaten.
- Annie Dit hele idee over de club. Het zal zo ontzettend veel werk met zich meebrengen. De organisatie en de bijeenkomsten enzovoort.
- Connie Ik kan het doen. Maar ik heb wel een boegbeeld nodig om het startsein te geven. Wie stel je voor Di?
- Di Ik weet het niet.
- Annie Wat vind je van Lady Balfour?
- Di De schoonzus van de minister-president?
- Annie Zij zou echt perfect zijn...

Act 1 Scene 2

Een hotelkamer in Berlijn. We zijn nu 2 jaar verder Annie komt voorzichtig naar binnen. Zij draagt vrijetijds kleding

Annie Hallo, Connie Hallo?

Max komt naar binnen. Annie is verbaasd

Annie O goede dag mijnheer. Ik kom op bezoek bij juffrouw Smedley. Ik ben haar moeder.

Max Hoe maakt u het/ *How do you do?*

Annie U bent Engelsman.

Max Jazeker.

Annie. Ik moet de verkeerde kamer hebben.

Max. Nee ik heet Maxwell Armfield.

Annie. Sorry dat ik u lastiggevallen heb. Er moet een vergissing zijn.

Max. Nee, dit is de goede kamer.

Annie Zij verwachtte mij ook niet.

Max O, zo.

Annie. Ik wacht hier wel even mijnheer Armfield. Of u moet deze kamer ook willen schilderen. Ik

vind het wel een rare regeling kamers
schilderen terwijl ze bezet zijn.

Max Nee.....

Annie Ik vind het wel vreemd om helemaal naar
Duitsland te komen en daar een
Engelssprekende schilder aan het werk te
vinden.

Max Het is niet dat soort schilderen.

Annie Wat voor soort schilderen is het dan?

Max Ik ben een artiest.

Annie Werkelijk
(*negeert dit*) Denkt u dat Juffrouw Smedley
nog lang weg blijft?

Max Ik hoop het niet Ze mat zichzelf helemaal af
mevr. Smedley. Vergaderingen, recepties,
soirees van de upperclass, feestjes van
schrijversclubs. Als zij een Lyceum Club
willen, laten ze het dan zelf regelen. Het ging
net zo in Holland.

Annie. Was u met haar in Holland?

Max. De lieve dames uit Amsterdam hebben haar
geen moment rust gegund.

Annie. Mijnheer Armfield ik geloof niet dat.....

Max Maar zij vraagt er natuurlijk zelf om. Zij kan

immers geen nee zeggen.

Annie Ik denk dat ik toch een poging ga doen haar te zoeken. Heeft u enig idee waar ik haar kan vinden?

Max Geen idee!

Connie komt het toneel op en leunt zwaar op haar stok.

Connie Moeder, wat een verrassing.

Annie Connie, wat is er met je gebeurd?

Max Ik heb het u gezegd, ze put zichzelf helemaal uit.

Connie Had ik moeten weten dat u zou komen?

Annie Nee, ik wilde je verrassen.

Connie U verrast mij inderdaad.

Annie Ik maakte mij zorgen om je. En terecht zoals ik constateer.

Max verlaat het toneel.

Annie Wie is die man?

Connie Dat is Max

Annie Wat doet hij voor de kost.

Connie Hij is artiest, een hele goede artiest.

- Annie Wat voor relatie heb je met hem?
- Connie Hij is een vriend.
- Annie O lieve help.
- Connie Moeder ik moet u echt vertellen het is een groot succes maar er komt zoveel werk bij kijken.
- Annie Je hebt te veel hooi op je schouders genomen.
- Connie Ik ben uitgeput. Ik heb net een lange speech gehouden voor een grote groep van wel meer dan 100 vrouwen, inclusief de echtgenoot van de minister van Binnenlandse Zaken.... Zij hing aan mijn lippen.
- Het klassenverschil is hier rigide. Niet te spreken over die afschuwelijke mannen, die alleen maar een nederige Hausfrau willen ...U moet eens weten in wat voor gezelschappen ik mezelf bevond. Gravinnen, prinsessen... (Max komt binnen met een glas water) zo is het toch Max?
- Annie Maar je Duits is toch niet goed genoeg?
- Connie Ik sprak in het Engels.
- Annie En dat verstonden ze?
- Connie Daar ben ik van overtuigd. Dit zijn goed opgeleide vrouwen. Lyceum types, weet u.

Annie Het heeft je van al je krachten ontnomen.
Je zorgt niet goed voor jezelf.

Connie. Het is alleen maar de trap. Voor de rest voel ik
mij tiptop, nietwaar Max?

Max: Zeker liefje, excuseer mij even.

Max verlaat het toneel.

Annie Connie. We zijn een liberaal progressief gezin.
Maar we geloven wel in enig gedrag.

Connie Waar heeft u het over moeder?

Annie Mijnheer Armfield, hier met jou, en dan wil je
dat ik ook nog onder hetzelfde dak slaap?

Connie Denkt u dat Max en ik....?

Annie Wat verwacht je dan dat ik denk? Ik loop je
kamer binnen en tref een man in
hemdsmouwen aan. ...
Hoe intiem zijn jullie?

Connie Niet

Annie Maar hij woont hier bij je.

Connie Hij woont hier niet. Hij komt hier om te
schilderen.
En ja, we zijn intiem. Intiem van geest. Max is
als een vriendin.

Annie Denk je dat hij genoeg heeft aan geestelijke intimiteit?

Connie Hij Zegt dat hij nooit gelukkiger is geweest.

Annie En verwacht verder niets meer??

Connie Hij weet toch wel hoe de situatie is met mij, daar kun je niet onderuit.

Annie Je moet het hem volkomen duidelijk maken dat hij geen toekomstige, vaste verwachtingen moet hebben van deze verbintenis.

Connie Alstublieft.

Annie Ik zou het echt zo fijn vinden als je iemand zou ontmoeten.

Connie Het huwelijk is niets voor mij.
Ik ben getrouwd met de Internationale Lyceum Club.

Annie Ik denk dat je nu moet rusten. (*Annie af*)

Connie (roept) Max

Max Zij haat me.

Connie Wat

Max Dat weet ik zeker.

Connie Onzin

Max Waarom moest je dat nu allemaal zeggen?

Connie Heb jij voor luistervink gespeeld?

Max Max is net als een vriendin. Wat moet zij wel niet denken. Waarom hebben de mensen het altijd over sex. Zij denkt wat iedereen denkt. Zij denken dat ik niet normaal ben, toch? Gewoon omdat ik gelukkig ben met jou, om prachtige dingen te delen met jou.

Connie Max mijn lieve Max.
Je bent een geweldige man.

Max Daar denkt je moeder anders over.

Connie Een geweldige man, een getalenteerd kunstenaar en een perfecte vriend.

Max We spelen weer. Waarom zorg jij er nu voor dat het zo infantiel klinkt?

Connie Als ik zou proberen haar te vertellen hoe onze fantasieën samen komen, hoe we onze kleine wereld geschapen hebben, die zo veel mooier is, zo puurder dan deze wereld, zou zij het gewoonweg niet begrijpen. Dat zou ik ook niet willen, het is onze wereld Max.

Max Jij hebt mij niet nodig.

Connie Ik heb je zeker nodig, je moest eens weten hoe.

Max Jij hebt jouw werk en al die belangrijke dames.

Connie Ik kan mijn werk niet doen zonder jou.

Max En ik kan mijn werk niet doen zonder jou.

Connie Laat mij is zien wat je vandaag gemaakt hebt. (terwijl zij gaan lopen, valt zij en hij raapt haar op). O Max ik ben zo moe, maar ik wil je werk heel graag zien.

Act 1 scene 3

Het huis van de familie Smedley, December 1908. De heer Smedley zit en drinkt. Di en Billy komen binnen.

Billy: Hallo vader

Smedley **(verdiept in de papieren, leest, sorteert)**
Hallo Billy.

Di U kijkt zorgelijk.

Smedley Ik maak me zorgen over de Lyceum Club.

Di Die wordt langzamerhand toch succesvol.

Smedley Maar jij ziet de rekeningen niet.

Billy Ik, eh, heb net gebiljart met Harry Irving. Hij gaat zich aansluiten bij een theatergezelschap. Hij is op zoek naar nieuw bloed. Hij heeft mij een goed aanbod gedaan. Het is een gouden

kans.

- Smedley *(geeft eindelijk zijn aandacht aan Billy)*
Ik heb het je al 100 keer verteld, er is geen toekomst voor jou in het theater weggelegd. En zeker niet nu je een echtgenote hebt.
- Billy Zij zou het wel begrijpen. Haar hele familie zit aan het toneel.
- Smedley Wellicht is zij met jou getrouwd om daarvan te ontsnappen.
- Billy Ik wist wel dat u zo zou reageren. Maar ik heb nog een ander idee en dat gaat over een filmprojector en een flipboek kijker. Bewegende beelden. Wat we nu zouden moeten doen is een filmtheater openen. En u stelt mij aan als manager.
- Smedley Daar is het publiek nog niet aan toe. Ik heb een andere baan voor jou. Want je wilt toch niet op kantoor zitten, je wilt erop uit.
- Billy Daar heeft u een punt.
- Smedley We gaan de filmprojector toevoegen aan een van onze bedrijven...
- Billy Geen muntmachines meer. Geen erotische dames meer.
- Smedley Dat gedeelte van het bedrijf gaan we volledig afstoten. Ik stuur jou erop uit om de afspraken hiervoor te maken met onze klanten.

Billy Dank u.

Smedley gaat weg met de papieren

Di Waar is je liefvallige echtgenote?

Billy Het is de thuiskomst van Connie.

Di En de mijne.

Billy Ik zal Olive volgende week meebrengen, ik snap dat je graag met haar wilt kennismaken.

Di Neemt Olive genoeg met deze behandeling?

Billy Mijn echtgenote is erg mooi, charmant, intelligent en doof. Ze heeft een gehoortoeter.

Di Schaam je je om bij haar te zijn?

Billy Neen, ik wil haar beschermen.

Di Haar beschermen? Voor wat? Voor ons? Voor Connie?

Billy Connie's thuiskomst, tromgeroffel, trompetgeschal. Een koor ter ere van Connie's prestaties gedirigeerd door Connie. Connie's nieuwste roman. Al het Connie nieuws uit Parijs, Florence, Berlijn, Keulen. En daar zit arme Olive dan met haar gehoorapparaat op haar schoot, zonder het flauwste idee te hebben wat er gezegd wordt, behalve dat er een vrouwelijke', kreupele is, die een vreemde

voorstelling neerzet, waaraan iedereen
aandacht moet schenken...

Connie's stem kondigt haar aankomst aan.

Connie Hallo, hallo lieve mensen, hallo lieve, lieve
mensen.

**Connie komt binnen met behulp van haar stok. Di gaat
naar haar toe en zij omhelzen elkaar.**

Connie Mijn fantastische mooie familie. Ik ben zo blij
dat ik hier ben. Dit is de absolute, beste plek in
de hele wereld.

Smedley en Annie komen binnen en omhelzen Connie

Connie Wat is het goed om weer thuis te zijn. Ik ben
te lang weggeweest.

Di Hoe gaat het met je Connie?

Connie Tip top in orde. Zo gezond als een vis.

Annie Di zei net hoe ze je bewondert wat je met de
Lyceum Club voor elkaar hebt gekregen.

Connie Ik niet alleen moeder, wij doen het met hele
gezin.

Di Jij bent degene die het doorgezet heeft.

Connie Ja, maar vader en moeder zijn altijd zo intens
betrokken geweest. Met de 30000 pnd van
vader, de huisvesting Picadilly. En jij hebt je

aandeel gehad in de commissie. Dankzij jou heb ik lady Balfour als boegbeeld gekregen. Met aansluitend 1000 leden. Ik heb het niet alleen gedaan. Dat is ook de reden dat ik geen enkele moeite heb gehad om een gedenkwaardige beslissing te nemen... Ik heb besloten af te treden als secretaris van de Internationale Lyceum Club.

Smedley

Wat?

Di

Dat kun je niet maken.

Connie

Ik heb net mijn ontslagbrief bij de Club achtergelaten.

Di

Waarom?

Connie

Ik wil mij concentreren op mijn eigen werk.

Di

Maar jij bent de Lyceum Club.

Connie

De commissie zal een nieuwe secretaris benoemen.

Annie

Je bent veel meer dan een secretaris geweest. Dat weet je.

Smedley

Je kunt er niet zomaar tussen uit piepen.

Billy

Wat verwacht je. Dat doet zij nu eenmaal.

Annie

Jij bent de ambassadeur van de club.

Di

Je kunt al die mensen niet teleurstellen.

Connie Vertel me niet wat ik wel en niet kan doen. Ik heb de club vijf jaar gedragen. Nu heb ik er genoeg van.

Smedley Ik vertel het je nogmaals, ik maak me zorgen om deze gang van zaken.

Connie Waarom?

Billy Vanwege het geld, sukkel.

Annie Billy! Dat is genoeg.

Smedley. Ik moet wel stellen, dat Billy voor één keer een punt heeft.

Connie U zou blij moeten zijn. Julie vertellen mij altijd dat ik te veel hooi op mijn vork neem.

Annie Dat is waar.

Smedley Niettegenstaande...

Di Kun je niet gewoon meer ondersteuning erbij nemen. Tijd vrijmaken voor het schrijven.

Smedley Het is niet het goede moment. De financiële zaken hier in London zitten in een dal. Absoluut angstaanjagend.

Connie Ik heb mijn besluit genomen.

Di Dit is zo onverantwoordelijk.

Connie Lees mij niet de les. Ik ben niet een van je studenten. Je hebt geen idee hoe de werkelijkheid is. Het gezwoeg, de verveling, de ellendige commissies. Altijd maar het voortouw moeten nemen.

Annie Wat verwacht je dat er nu met de Club gaat gebeuren?

Di De Club zal uit elkaar spatten.

Connie Het verbaast me dat je denkt dat ik zo belangrijk ben.

Di. Natuurlijk ben je belangrijk. Je hebt jezelf belangrijk gemaakt. De Lyceum Club is jouw koninkrijkje. Jouw persoonlijke speeltje.

Annie Dat is niet eerlijk Di. Wat Connie heeft bereikt is nogal uitzonderlijk.

Di Dat ontken ik niet. Maar als ze van plan was ermee op te houden dan had ze er toch wel voor kunnen zorgen dat er iemand anders bereid en in staat was haar te vervangen.

Annie Er is wel iemand.

Di Wie dan?

Annie Ik

Di Oh nee.

Billy Rustig aan moeder.

Annie Waarom niet? Connie heeft gelijk. Ik ben bekend met het reilen en zeilen van de Club. Ik heb herhaaldelijk gezegd dat Connie te veel hooi op haar vork nam en ik ben blij dat ze nu naar me luistert. Ik heb het gevoel dat het juist en gepast is dat ik haar plaats inneem. Uiteraard naar mijn beste vermogen.

Billy En vader dan?

Annie Hoe zo: en vader dan?

Billy Je behoort hier bij hem te zijn. Geen gefladder door Europa achter een menigte aan van gelukzalige vrouwen.

Annie Ik heb mijn best gedaan om mijn dochters op het goede pad te zetten, nu ben ik van plan hen te volgen. Ik weet zeker dat Di denkt dat ik een goede beslissing neem ...toch Di?

Di Ik denk niet dat het verstandig is op uw leeftijd.

Annie Ik ben er nog niet aan toe om bij de kachel te zitten met mijn breiwerkje, hartelijk dank.

Di Uw gezondheid is niet echt goed.

Annie Mijn gezondheid is de laatste tijd verbeterd. Het doet mij goed mijn geest te gebruiken en mensen te ontmoeten die mij stimuleren.

- Smedley Ik denk dat het heel logisch is wat jullie moeder zegt. Ik zal niet proberen je tegen te houden.
- Billy Dit is afschuwelijk. Zoals altijd krijgt Connie weer haar zin. Vader stort zijn zuurverdiende geld in de Club en nu stelt u voor uw leven op de kop te zetten zodat ZIJ kan stoppen met spelen met haar Club en een nieuw speeltje voor haarzelf kan vinden.
- Connie Ik ben een romanschrijfster, een toneelschrijfster en een journaliste Billy. Ik ga verder met mijn werk. Dank u moeder, u bent echt geweldig.
- Annie Ach lieverd, dat je weer thuiskomt, het zal me zo'n goed doen, jij weer onder mijn dak.
- Connie Ik kom niet onder uw dak, ik ga trouwen.
- Billy Wat!
- Connie Ik volg jouw voorbeeld Billy.
- Billy Dit is niet te geloven.
- Connie Jullie gaan hier toch niet moeilijk over doen?
- Annie Ik weet zeker dat we blij voor je zijn.
- Smedley Het komt een beetje als een verrassing, maar goed, wie is de gelukkige kerel?
- Connie Max, natuurlijk.

Billy Maar....

Annie Uiteraard.

Di Gefeliciteerd.

Connie Dank je wel, ik weet zeker dat jouw beurt ook zal komen.

Smedley We moeten kijken of we een plek kunnen vinden waar jullie kunnen wonen.

Connie Max heeft al iets gevonden. Een plaats genaamd Minchinhampton.

Billy Waar ligt dat in hemelsnaam?

Connie Gloucestershire

Smedley Niet in de stad dus.

Connie Nee ver weg van de drukte. Waar we in vrede en absolute eenvoud zullen leven en Max zijn prachtige schilderijen zal maken en ik zal prachtige romans en toneelstukken schrijven en we zullen een plattelandstuin hebben, onze eigen groenten verbouwen en we zullen de maatschappij en alle onzin de rug toekeren en het leven zal echt heel prachtig zijn.

EINDE DEEL 1

Act 2 Scene 1

**Het huis van Connie en Max in Minchinhampton.
Op een avond in September 1911. Max is met Di aanwezig.**

Di Connie gelooft in vooruitgang.

Max Natuurlijk.

Di Maar zij gelooft ook in God.

Max Natuurlijk.

Di En jij? Waar geloof jij in?

Max Kunst.

Di Kunst in dienst van de vooruitgang.

Max Nee gewoon kunst.

Di Maar je hebt alle decors en kostuums gemaakt.

Max Ik had liever geschilderd

Di Jij doet wat zij je opdraagt.

Max Ze heeft mijn leven compleet veranderd. Ze heeft mij geholpen mijn eigen talent te vinden. Ik ben blij om een deel van dat talent aan haar ter beschikking te geven.

Di Ze mag blij zijn met jou Max

Max We zijn blij dat we elkaar hebben. Het is een

niet gebruikelijk huwelijk.

- Di Maar jullie passen prima bij elkaar.
- Max Ik zou willen dat ze deze waanzinnige activiteit zou opgeven. Het doet haar geen goed.
- Di Hoe gaat het met haar gezondheid?
- Max Ze zegt dat ze zich steeds beter voelt.
- Di Ik zie daar geen bewijs van
- Max Maar dat is wat zij gelooft. Zij zegt dat dit komt door de 'Christian Science'.
- Di Ze zou naar een dokter moeten gaan.
- Max Zou dat helpen?
- Di De dokter zou de oorzaak kunnen achterhalen.
- Max Zij is gevallen. Toen zij een baby was. Het kindermisje liet haar vallen. Zo was het toch?
- Di Dat zeggen ze. Maar de verlamming is toen niet begonnen. Niet voor haar zesde jaar. Dat is wat ik me kan herinneren. Het is in ieder geval duidelijk dat ze steeds slechter wordt.
- Max Het zijn al deze activiteiten. We zijn naar de Cotswolds gekomen voor rust en stilte.

Connie komt naar binnen op 2 krukken.

Connie Wat een opluchting. Om met mijn eigen lieve mensen te zijn in de stilte van de avond na zo'n dag.

Max We hebben het toneel van de grond gekregen. Tijd voor onszelf.

Connie De boekwinkel.

Max Oh nee!

Connie Weet je Di, er is hier geen boekwinkel. Geen bibliotheek. Wat heeft het dan voor nut om mensen te leren lezen.

Max Iemand anders kan de boekwinkel opzetten.

Connie Kun jij mij een boekenlijst geven van boeken over de vrouwenbeweging. Stemrecht en zo.

Di Denk je dat er vraag is naar boeken over de vrouwenbeweging?

Connie Het zal je verbazen. Weet je, ik heb een vrouwenafdeling van de Liberale Partij opgericht.

Max Laat de vrouwenafdeling van de Liberale Partij de boekhandel starten.

Di Ik wist niet dat je een liberaal was.

Connie Dat ben ik niet echt. Maar ze lijken

voortgang te willen. De Tories willen gewoon dat de dingen blijven zoals ze zijn en dat is niet goed genoeg voor mij. De liberalen steunden het spektakel.

- Max Het volgende wat er gebeurd is dat ze zich verkiesbaar stelt voor het parlement.
- Connie Ik ben een vrouw. Ik kan dat niet doen. Maar jij zou dat wel kunnen doen.
- Di Dat is iets om over na te denken Max.
- Max Ik vind het niet grappig. Ik wil rust. Alleen zijn. Alleen zijn en de tijd doorbrengen met mijn verf, penselen en mijn doeken.
- Connie En eindigen met een studio gevuld met foto's en een lege voorraadkast.
- Max Ik heb schilderijen verkocht, voordat ik jou leerde kennen.
- Connie Helaas weinig.
- Max Ik kan niet tegen al die activiteiten. Ik ben niet zoals jij. Dat weet je.
- Connie Maar we hebben zoveel goeds gedaan sinds we hier zijn. En er is meer te doen.
- Max Je hebt andere mensen de weg gewezen. Laat het nu aan hen over. Zoals je dat ook deed met de Lyceum Club. Dat loopt ook goed zonder jou.

- Connie Wat denk je Di? Moeten we als kluizenaars gaan leven?
- Di Wat ik denk, omdat je erop staat dat ik het je vertel, is dat je de Lyceum Club nooit had moeten opgeven.
- Max Onzin. Het is het verstandigste wat ze ooit gedaan heeft.
- Connie Je wilde nooit dat ik de Lyceum Club zou beginnen.
- Di Dat is verleden tijd. Toen je er eenmaal een succes van maakte was ik er helemaal voor.
- Connie Nou ik ga niet terug. Waarom zou ik?
- Di Moeder put zichzelf uit.
- Connie Ze zei altijd dat ik mijzelf uitputte.
- Max Daar had ze ook gelijk in.
- Connie(*Tegen Di*) Denk je niet dat het moeder ontzettend goed heeft gedaan om uit het gezinsleven te ontsnappen en haar vleugels in het zonlicht te spreiden. Wil jij stoppen met werken als jij gaat trouwen?
- Di Lieve help nee. Stel dat ik ga trouwen.

Een HALLO van achter het podium . Dit is een nieuwe personage.

Frank Gwynne-Evans komt binnen.

- Connie. Frank, wat een verrassing! We zijn zo blij met je script!
- Frank Ik heb alleen maar de woorden opgeschreven. Ontroerend hoe de boeren en molenaars met mijn moeilijke teksten aan de gang gingen. We hebben ze naar hoger niveau getild. En nu is er een verzoek van een behoorlijk aantal mensen om een amateurtoneelgezelschap op te richten. Zodat we verder kunnen bouwen op de fundamenten van het spektakel.
- Connie Natuurlijk.
- Max God geef me kracht.
- Connie Doe niet zo zielig Max.
- Max Een spektakelstuk met een sociaal doel is één ding. Amateurtoneel is een héél ander ding. Als een professioneel artiest met beperkte tijd tot mijn beschikking, zie ik geen reden om mij te mengen in amateurtheater.
- Frank Ik denk dat ik beter kan gaan, zodat jullie deze kwestie samen kunnen bespreken.
- Connie Trek je niets aan van Max.
- Frank Misschien moeten we er allemaal een nachtje over slapen. Je moet nog meer uitgeput zijn dan ik. Ik begrijp Max ook. Je bent echt geweldig geweest. Op dit moment kun

je wellicht beter zeggen dat genoeg genoeg is.

Connie Dat gaat hij helemaal niet zeggen, toch Max?

Max Ik dacht dat ik dat wel had gezegd.

Connie Weet je, ik kan Een Groot Idee voelen opkomen.

Frank Slaap er nog een nachtje over.

Connie Ik zal helemaal niet kunnen slapen. Ik voel plotseling veel energie. (geeft krukken aan Max) Hier, pak aan. Max luister. Dit is een kans om een nieuw soort theater te maken. Ritme, vormen, Niet alleen de tekst opzeggen voor een smakeloze achtergronddoek, maar de stem en de beweging en de kostuums bij elkaar brengen en er een heel nieuw ding van maken. Al die dingen waar we in Berlijn over spraken, weet je nog. En ik heb net een plotselinge ingeving gehad: We zullen ons 'The Cotswold Players' noemen.

Act 2 Scene 3

Het huis van Connie en Max in Minchinhampton. Een avond in Oktober 1914.

Connie is nu gekluisterd aan een rolstoel.

Connie, Max en Frank Gwynne-Evans zijn bezig met Connies toneelstuk "De Gelukkige Schaapsherders"

Frank draagt de inleiding voor, hij leest de tekst.

Frank Een pastorale wordt nu getoond
Geweven over het werk van de herder
Zulke herders zoals hier (gebaren)
waarschijnlijk hebben rondgedwaald.

Connie Stop, stop Frank. Waarom zwaai je met je
handen?

Frank Deed ik dat?

Connie (*imiteert hem en overdrijft*) Zulke herders
zoals hier waarschijnlijk hebben
rondgedwaald.

Frank Het lijkt normaal om dit te doen.

Connie We streven niet naar wat natuurlijk is. We
streven naar rust en stilte. We bereiken onze
effecten door middel van ritme en lijn en
patroon en vormen.

Frank Ja. Sorry.

Max Bovendien bestaat het podium waarschijnlijk
uit een half dozijn schooltafels. Het meet niet
meer dan 6 voet in het vierkant. Een
zenuwtrekje van de elleboog en je slaat je
buurman van het podium.

Frank. Maar als ik de inleiding voordraag dan ben ik
de enige op het podium.

Connie Dat geeft je geen volmacht om je als een
windmolen te gedragen. Verder. Stilte. Rust.

Frank Zulke herders zoals hier (gebaren)
 waarschijnlijk hebben rondgedwaald.
 Voordat onze fabrieken bekendheid kregen.
 Toen wol nog met de hand werd gesponnen.
 En vlas door de huisvrouwen (*gebarend*) werd
 gezaaid.
 Maar zelfs toen al in (*aarzelt*)

Connie Cotteswold.

Frank Cotteswold?

Connie Cotteswold

Frank Zelfs toen al in Cotteswold
 Wol werd gekocht en wol werd verkocht.
 En herders. (hij stopt) het spijt me.

Connie Wat is er aan de hand?

Frank Het heeft geen zin.

Connie Wat heeft geen zin?

Frank Ik kan het niet.

Connie Wat is er aan de hand.

Frank Deze verrekte oorlog.

Connie Wat heeft de oorlog met ons te maken?

Frank Het heeft alles overgenomen.

Connie Niet onze repetitie. Waar zijn de anderen

gebleven?

Frank Ik denk niet dat ze nog komen.

Connie Natuurlijk komen ze. Laten we de inleiding opnieuw proberen. Als je dat goed kunt krijgen. Dan zijn we in staat hen te laten zien wat ons eindresultaat zal zijn.

Frank Je verliest tenminste twee van je herders aan het leger, Ted jr. en Sammy.

Connie Melden deze kinderen zich voor het leger?

Max Spelen tegen soldaten.

Connie Maar het is geen spel. Het is haat en dood en vernietiging.

Max Waarom zijn de anderen niet gekomen?

Connie Ze zijn alleen maar laat. Ze kunnen niet allemaal op de oorlog afgaan.
Frank, de inleiding.

Frank Het heeft geen zin Constance.
Ik ben bang dat ze het niet willen doen.
Ik had het je moeten vertellen op het moment dat ik aankwam.
Er zijn discussies geweest.

Connie Vergaderingen. Achter mijn rug om.

Frank Geen vergaderingen als zodanig.

Connie Samenzweringen. Wie?

Frank Er is een algemeen gevoel.
De dingen zijn veranderd.

Connie Vind je het toneelstuk niet goed?

Frank Het is een prachtig toneelstuk

Connie Je vindt het niet leuk. Geen van hen vindt het leuk. Je hoeft het me niet te vertellen. Ze denken dat het prulwerk is. Het is geen prulwerk. Max. Deze onkundige mensen hebben elkaar achter mijn rug om ontmoet en besloten dat ze mijn werk niet goed vinden. Ik geef mijn ziel en zaligheid aan deze gemeenschap en dit, dit is de dank.

Max Prinses!

Frank Zonder enige twijfel is er geen enkel lid van the Cotswold Players die jouw teksten niet zeer waarderen.

Connie Maar ze willen het niet uitvoeren.

Frank The Fortunate Sheperds: a Cotswold Pastoral.
Het land is in oorlog.

Connie Ik tel ook mee in dit land. Ik ben niet in oorlog.

Frank Jonge mannen worden afgeslacht Constance.
Een Cotswold Pastoral is momenteel niet gepast.

Connie Dit kleine toneelstuk van mij is misschien onbeduidend. Triviaal wellicht. Maar het is onderdeel van iets grootser en tijdlozer. Het is deze stomme oorlog die triviaal is.

Frank Het spijt me.

Connie We moeten doorgaan.

Max Dus dit is het einde van The Cotswold Players.

Frank O nee, ze willen doorgaan. Ze zijn erg enthousiast. Sommige zelfs enthousiaster dan ik. Ik hoopte dat ze nu hadden willen komen om hun standpunt duidelijk te maken.

Max Als ze willen doorgaan, maar ze willen het toneelstuk The Fortunate Sheperds niet opvoeren. Wat willen ze dan wel opvoeren.

Frank Ik ben niet echt de juiste persoon om dit mee te delen.

Connie Jij bent de persoon die hier is.

Frank Wat de leden in gedachte hebben is het volgende. Op dit specifieke moment zou het beter ontvangen worden door het publiek, met name de lagere klassen, als we wat eenvoudiger komedies opvoeren van bekende auteurs.

Connie Eenvoudige komedies?

Frank In een meer realistische richting, dit is echter niet hoe ik het zie.

Connie Is dat wat je wilde zeggen.?

Frank Nee niet helemaal. Er is steun voor het idee dat dit liefdadigheidsvoorstellingen zouden moeten zijn om met oorlogsinspanning om te gaan.

Connie Max. We verlaten deze godverlaten plaats. Al mijn inspanning voor niets....

Max gaat naar haar toe en neem haar in zijn armen.

Frank Het spijt me

Frank verlaat het toneel.

Max Kom op mijn prinses.

Connie Ik ben geen prinses. Het is onzin. Ik heb er genoeg van. Van alles. Ik ben er klaar mee. Ze willen me niet. Niemand wil me. Ik stel niets voor. Ik ben lachwekkend. Kijk me aan. Ik kan niet eens alleen opstaan. Als een kever, een vervelende kever, die je plet met je voet. Dat is alles wat ik ben. Ik hoor ze lachen. Wie denkt ze wel dat ze is, met haar enorme ideeën en kijk naar haar, ze is gewoon een kever. Het is afschuwelijk Max. Ik kan het niet verdragen. Ik wil naar huis, ik wil naar huis. Maar waar is thuis?

Max Thuis is waar we samen zijn. Daar waar we

maar ergens kunnen werken.

Connie Wat heeft het voor nut. Het is allemaal onzin.

Max In tijden zoals deze weten de mensen niet meer wat ze moeten denken. We moeten ons voorhouden dat we een verschil maken. Anders is het leven niet waard geleefd te worden.

Connie Misschien is het leven niet de moeite waard om te leven.

Max Dat is zelf medelijdende onzin.

Connie Ik heb je nodig.

Max Net zoals ik jou nodig heb.

Connie Max. Wat gaan we nu doen?

Max Werken prinses, werken.
We gaan samen weer geweldige dingen doen.

Connie Ja.
Maar niet hier.

Max Nee. Niet hier.

Act 2 scene 4

Het huis van de familie Smedley. Een zomermiddag in 1915.

- Di Daar zitten we dan. Feestelijk is het niet! Jij gaat in Frankrijk oorlog voeren, moeder in tranen, Connie gaat met Max haar geluk in Amerika zoeken, vader in tranen, en ik...
- Billy Jij gaat feest vieren met de mannen van de marine...
- Di Ik kan niet anders!
Billy, dit hier is jouw afscheid!
- Billy Loopt moeder daarom weg? Omdat het mijn afscheid is?
- Di Vader heeft Connie een aanbod gedaan. Haar eigen concert.
- Billy Thuis de boel gewoon laten doorgaan, zo zit Connie niet in elkaar.
- Di Hij zegt dat ze haar eigen programma kan kiezen. Hij is bereid om geld aan haar te geven. Het is de Lyceum Club maar dan weer helemaal opnieuw. Hij heeft haar ontzettend lief.
- Billy Het is niet alleen maar liefhebben, er is meer aan de hand.
- Di Wat dan?
- Billy Ik heb een onweerstaanbare drang om uit de school te klappen.
- Di Uit de school te klappen?

- Billy Rosie. Rosie, het kindermisje dat haar liet vallen. Vader heeft mij toch naar de kust gestuurd in verband met mijn nieuwe functie. Daar ontmoette ik Rosie en zij vertelde het mij.
- Di. Je hebt gedronken.
- Billy Rosie, het kindermisje. Ze was verliefd op hem. Kusjes en knuffels en nog veel meer. Maar ze begon eisen te stellen. Ze wilde niet langer een soort pluisje zijn. Dus onze vader zocht een excuus om van haar af te komen. Dus toen Rosie je grote zus liet vallen, was hij ook heel blij. Dat gaf hem het excuus. Stuur die pluis terug naar het Noorden waar ze vandaan kwam. En hij dacht dat de zaak daarmee klaar was. Maar dat was niet zo. Omdat er een paar jaar later iets misging met de benen van arme Connie. En iedereen zei dat het kwam omdat die vreselijk meid haar had laten vallen. Hoe denk jij dat hij zich toen voelde?
- Di Ik weet het niet.
- Billy Denk er maar eens over na. Plotseling daagde de situatie mij, het moet hem overduidelijk geraakt hebben. Schuld, spijt. Omdat hij eigenlijk blij was geweest met dat ongeluk, dat hem het excuus had gegeven. Het was alsof hij eigenlijk had gewild dat het zou gebeuren. En nu is er arme kleine Connie met wie het steeds slechter gaat.

Di En dus moest hij het goedmaken. Haar overladen met genegenheid en loftuitingen.

Billy En geld.

Di En deze situatie gaat nog steeds door. Hoe lang weet je dit al?

Billy Vier of vijf jaar.

Di Waarom heb je al die tijd gezwegen?

Billy Omdat het moeders hart zou breken.

Di En waarom vertel je mij dit nu?

Billy Om een schoon geweten te krijgen, denk ik. Ik kom wellicht niet terug uit Frankrijk.

Smedley, Annie en Connie keren terug met glazen gevuld met wijn.

Smedley Nu moeten we deze jongen een fatsoenlijk afscheid geven. Ik vraag jullie allemaal je glas te heffen en een toast op Billy te brengen.

Di En op zijn veilige terugkeer.

Annie We verliezen ze. Connie zal verdrinken en Billy zal worden neergeschoten en sterven in die vreselijke Franse modder.

Smedley Billy gaat niet naar Frankrijk. Hij gaat naar Palestina.

Billy Wat?

Di Hoe weet u dat?

Smedley Ik heb met een paar mensen gesproken.

Billy Waarom?

Smedley Palestina is minder gevaarlijk dan Frankrijk.
Ik heb hiervoor gezorgd.

Billy Ik had het kunnen weten. Voor eens in mijn
leven denk ik dat ik het juiste doe. Mijn lot in
eigen handen nemen. Ik wist niet dat de
slinkse oude intrigant “voor mij zorgde”! Heel
erg bedankt vader.

Annie Niet boos zijn alsjeblieft.

Billy Niet boos? Jullie samenzweerderige,
hypocriete.....

Di Niet doen. Ik moet jullie iets vertellen. Ik ben
zwanger.

Connie Wat een verrassing. Is dat niet geweldig
moeder? Een kleinkind voor je.
Nu kan ik nog gelukkiger zijn om naar
Amerika te gaan.

Billy Hoe denk je dat te doen? Fysiek, bedoel ik in
jouw toestand.

Annie Wat bedoel je in vredesnaam?

- Billy In God's naam. Waarom mogen we er nooit over praten?
- Connie Over wat?
- Billy Jouw handicap. Al die jaren is het aanwezig en we mogen er niet over praten.
- Connie Omdat het niet interessant is! Niet belangrijk! Constance Smedley Armfield, de kreupele, is dat interessant? Ik ben de auteur van behoorlijk wat romans en een tiental toneelstukken. Ik heb een club opgericht voor vrouwen die in heel Europa floreert. Dat is wat ik hoop dat interessant is. En nu ga ik naar Amerika. Met Max.
- Billy Weglopen. Dat is het enige wat ik kan zeggen. Max rent weg omdat hij bang is een uniform aan te moeten trekken en beschoten kan worden. Connie rent weg omdat ze dat altijd doet. Ze loopt van alles weg. Ze rende weg van de Lyceum Club toen het een rotzooi werd. Plaatste moeder daar middenin en verdween zelf naar de Cotswolds. Daar bracht ze de inboorlingen in verwarring met heel veel halfbakken kunstzinnige ideeën en rende toen bij hen vandaan zodat ze zelf de rommel op moesten ruimen. Nu rent ze weg van de oorlog.
- Di Nee Billy. Wij zijn degenen die zijn weggelopen. We waren liberalen. Progressieven. We geloofden in Broederschap.

Zusterschap en gemeenschap. Daar zijn we voor weggelopen omdat het te ongemakkelijk werd. Maar Connie is daar niet van weggelopen, ze gaat door met erin te geloven. Terwijl ze het risico loopt van een Duitse onderzeeër.

Billy Je kunt zeggen wat je wilt, maar ze lopen nog steeds weg.

Connie Billy. Begrijp je het niet? Het loopt niet weg. Het loopt naar een nieuw begin. Het zal lastig zijn. Ik weet dat het moeilijk zal zijn, je te verlaten moeder, dat zal erg moeilijk zijn. Maar we moeten ons werk doen. Zelfs jij Billy. Het werk van een soldaat notabene. God weet waarom maar het was jouw keuze. En omwille van haar werk heeft Di ervoor gekozen om naar de Marine te gaan. Max en ik hebben ervoor gekozen om te gaan werken, op een plek waar iedereen dezelfde kans heeft om verder te gaan en zich te ontwikkelen. Dat is wat we zullen doen. Ik zal schrijven en Max zal schilderen. En we zullen prachtige nieuwe toneelstukken neerzetten. En tentoonstellingen. En we zullen mooie, nieuwe mensen ontmoeten, die ons zullen inspireren. En wij zullen hen inspireren. En de dingen zullen beter en beter worden. Beter en beter. Beter.

Vormgeving: Lustrumcomité 2019
Drukker: Copyright Helpman
Uitgave: 4 juni 2019

www.lyceumclubgroningen.nl

